

Publicerad 2023-12-10 11:10 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

ovillkorligt samhörig

Mitt i vimlet stod de ensamma. Som alla runt dem drogs undan och blev osynliga. Kvar stod de och tittade på varandra. Som inga kunde se dem. Och ändå. Som främlingar. Så stod de. Även om de kände att det var oundvikligt. De hörde samman. Ingen av dem skulle erkänt det. De framställde sig som fiender. Motpoler. Vitt och svart. Så var deras kläder. Symboliskt kanske. Ironiskt om inte annat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten